

Giulio Meotti: “Pokud nemáte svobodu projevu, tak nejste svobodní” Uprchlíci před komunismem jsou ze situace v Americe zděšení

- CZ24 News | 23. srpna 2021

“Neexistovala žádná svoboda projevu, nemohli jste sdílet žádné hodnoty a myšlenky, pokud to nebyly hodnoty a myšlenky....” — Lej Čang, *Carolina Journal*, 2. července 2021.

“Jsou tady teď lidé, kteří říkají: ‘Matematika představuje nadřazenost bílé rasy,’ nebo že když vyšší matematiku vynalezli bílí muži, tak se jedná o útlak. To je přece naprostá blbost.” — Lej Čang, *Carolina Journal*, 2. července 2021.

“Většina těchto keců pochází z amerických univerzitních kampusů. Byl jsem ve Stanfordu v polovině 80. let a s úžasem jsem sledoval erupci politické korektnosti. Vždy jsem vinil lidi, jako byli Stalin a Berija, z cenzury, ale teď jsem si uvědomil, že ji chce zavést také mnoho intelektuálů! Tito lidé si vždy budou přát cenzuru; budou chtít být utlačovateli, a vždy budou předstírat, že jsou utlačováni.” — Vladimir Bukovskij.

“Když ve školce řeknou pětiletým nebo šestiletým dětem, že jsou špatné a vinné, protože patří k té či oné rase, nebo že jsou utlačovány, pokud patří k té či oné skupině, tak děti s tím nemohou nesouhlasit. A to je něco velmi zlého, protože děti barvu své pleti ani svůj původ změnit nemohou. Děti si svoji rasu nevybrali, děti jsou Američané, my všichni jsme Američané. Ovšem pokud spolu budeme kvůli této ideologii navzájem bojovat, tak souhlasím s názorem, že tato ideologie Ameriku zničí. Stejně to probíhalo během Mao Ce-tungovy kulturní revoluce.... Pokud jste nesouhlasili nebo jste řekli něco jiného, tak vás potrestali.... Tehdy jsme neměli žádnou svobodu myšlení.” — Lej Čang, *Carolina Journal*, 2. července 2021.

“Jako společnost stojíme před důležitou volbou. Můžeme podlehnout extrémně levicové ideologii a strávit zbytek svého života lovem přízraků a honěním čarodějnic, přepisováním historie, politizací vědy, předefinováním prvků jazyka a přeměnou technického vzdělávání (věda, technologie, inženýrství a matematika) ve frašku. Nebo můžeme prosazovat klíčový princip demokratické společnosti – svobodnou a necenzurovanou výměnu názorů....” — Anna Krylov, profesorka chemie na Kalifornské univerzitě, *The Journal of Physical Chemistry*, 10. června 2021.

Ti, kteří uprchli z komunistických rájů, dnes v americké demokracii vidí stejně nebezpečnou cenzuru a bezohledný totalitní útisk. Vědí lépe než my, jak velký význam má ve společnosti svoboda myšlení a jaké úsilí musíme na její obranu vynaložit.

Garri Kasparov – bývalý mistr světa v šachu – k “sebezničující spirále Západu” poznamenal, že místo toho, aby Západ svoje kulturní dědictví chránil, tak jej ničí. Ke slabosti světových lídrů deníku *Le Figaro* řekl: “Kde jsou de Gaulleové a Churchillové? Vidím jen spoustu Chamberlainů a Daladierů.... Když jsem viděl ten příval odsuzování historických postav na základě našich současných kritérií, tak

jsem byl šokován. Západ by měl být na své předky hrdý, místo toho, aby je nenáviděl.” (Foto: Mark Wilson / Getty Images)

V Americe existuje v současné době nová generace exulantů z komunistických režimů bojující proti ideologii politické korektnosti zvané *woke*.

Předtím než se Czeslaw Milosz stal autorem knihy *Zotročený duch* (*Zniewolony umysł, The Captive Mind*) a laureátem Nobelovy ceny za literaturu, tak ve svém rodném Polsku bojoval se dvěma totalitami – nejprve s nacismem a poté s komunismem. V roce 1945, po vstupu do polské diplomatické služby, byl Czeslaw Milosz jmenován kulturním atašé polského velvyslanectví v New Yorku, kde působil až do svého odvolání v roce 1950. V roce 1951 emigroval do Francie.

V roce 1960 se Czeslaw Milosz s rodinou přestěhoval do Kalifornie, kde přijal místo na Kalifornské univerzitě v Berkeley jako profesor slovanských jazyků a literatur. Jeho každodenní zkušenosti v metropolitní oblasti Bay Area podnítily jeho nesmiřitelný vnitřní odpor k nové americké politické korektnosti. Czeslaw Milosz [napsal](#): “Je dost znepokojující, když stojíte u okna s profesorkou německého původu a díváte se, jak studenti na kampusu podpalují knihovnu a ona říká ‘To si pamatuji. ’”

Czeslaw Milosz viděl vyrůstat budoucí vládnoucí třídu USA. Mimo jiné [napsal](#): “Atmosféru na amerických univerzitách utvářejí do značné míry také lidé, kteří byli v roce 1968 revolucionáři.” [Napsal](#) také, že “v dnešní době musíte být” ‘politicky korektní’, což znamená, že musíte být na straně černochů, proti rasismu, a pro všechno, co je progresivní.”

Na otázku, jaké jsou rozdíly a podobnosti mezi sovětskou represí a politicky korektním Západem, odpověděl další sovětský disident a spisovatel Vladimir Bukovskij – kterému v USA [trvalo](#) 25 let najít vydavatele, přestože [strávil](#) 12 let v sovětském vězení – [toto](#):

“Většina těchto keců pochází z amerických univerzitních kampusů. Byl jsem ve Stanfordu v polovině 80. let a s úžasem jsem sledoval erupci politické korektnosti. Vždy jsem vinil lidi, jako byli Stalin a Berija, z cenzury, ale teď jsem si uvědomil, že ji chce zavést také mnoho intelektuálů! Tito lidé si vždy budou přát cenzuru; budou chtít být utlačovateli, a vždy budou předstírat, že jsou utlačováni.”

Natan Šaranský, který před tím, než v roce 1986 odešel ze Sovětského svazu do Izraele, bojoval proti sovětskému systému v gulagu, nedávno [napsal](#):

“Dnes populární termín ‘politicky korektní’ [se objevil na konci 20. let 20. století](#) a popisuje potřebu napravit myšlení deviantů tak, aby odpovídalo linii Komunistické strany....”

“Na Západě dnes nepřichází tlak na přizpůsobení se od totalitních špiček – naši politici vůdci nejsou stalinističtí diktátoři. Tento tlak vyvíjí fanatici žijící vedle nás, v našich čtvrtích, ve škole nebo v práci, kteří často využívají veřejné zostuzení na *Twitteru* jako nástroj šikany, který svobodomyšlné lidi umlčí – nebo je naučí se přetvařovat.”

Zástupce nové generace ruských kritiků Garri Kasparov k “sebezničující spirále Západu”

poznámenal, že místo toho, aby Západ vlastní kulturní dědictví chránil, tak jej ničí. Ke slabosti světových lídrů bývalý mistr světa v šachu řekl, že se nedávno díval s dojetím na řady bílých křížů na hrobech amerických vojáků padlých v Normandii. Deníku *Le Figaro* [řekl](#): “Kde jsou de Gaulleové a Churchillové? Vidím jen spoustu Chamberlainů a Daladierů.... Když jsem viděl ten příval odsuzování historických postav na základě našich současných kritérií, tak jsem byl šokován. Západ by měl být na své předky hrdý, místo toho, aby je nenáviděl.”

Lej Čang, profesor fyziky na Státní univerzitě Winston-Salem, se narodil v Číně v roce 1966, v roce, kdy začala Mao Ce-tungova “kulturní revoluce”. Po dobu deseti let táhly Rudé gardy – tvořené většinou studenty – po čínských ulicích a napadaly disidenty, nezávislé myslitele a učitele. “Neexistovala žádná svoboda projevu, nemohli jste sdílet žádné hodnoty a myšlenky, pokud to nebyly hodnoty a myšlenky Maa,” řekl Lej Čang v [rozhovoru](#) pro týdeník *Carolina Journal*. V současné době vidí profesor Čang podobnou znepokojivou atmosféru na amerických univerzitách.

“Jsou tady teď lidé, kteří říkají: ‘Matematika představuje nadřazenost bílé rasy,’ nebo že když vyšší matematiku vynalezli bílí muži, tak se jedná o útlak. To je přece naprostá blbost.”

Lej Čang zdůrazňuje to, co nazývá ničivým účinkem na svobodu projevu:

“Nemůžete mluvit otevřeně. Lidé na univerzitách jsou většinou liberálního zaměření, a tak liberální politika proniká do poslucháren. Vy ale nemůžete otevřeně říct, že to je špatně, a že to bude mít následky. I když nikdo nic neříká, tak lidé vědí, kdo je liberální učitel, a kdo uvažuje jinak. A bez svobody projevu je tato situace velmi nebezpečná. Pokud nemáte svobodu projevu, tak nejste svobodní.”

Dalším rizikem pro budoucnost je vymývání mozků na základních školách v USA pod rouškou “[kritické rasové teorie](#)”. Jak v deníku *USA Today* vysvětluje Christopher Rufo z Manhattan Institute, “kritická rasová teorie” přeformulovává marxistickou dialektiku utlačovatele a utlačovaných a “nahrazuje třídní kategorie buržoazie a proletariátu kategoriemi bělošské a černošské identity.” Jednoduše řečeno, “kritickou rasovou teorii” lze chápat jako formu “rasového marxismu”. Exulanti, kteří zažili skutečný marxismus ve svých rodných zemích, jsou velmi znepokojeni tím, jak se rasová verze “utlačovatelů a utlačovaných” šíří po celých Spojených státech.

Profesor Lej Čang [řekl](#):

“Když ve školce řeknou pětiletým nebo šestiletým dětem, že jsou špatné a vinné, protože patří k té či oné rase, nebo že jsou utlačovány, pokud patří k té či oné skupině, tak děti s tím nemohou nesouhlasit. A to je něco velmi zlého, protože děti barvu své pleti ani svůj původ změnit nemohou. Děti si svoji rasu nevybrali, děti jsou Američané, my všichni jsme Američané. Ovšem pokud spolu budeme kvůli této ideologii navzájem bojovat, tak souhlasím s názorem, že tato ideologie Ameriku zničí.”

“Stejně to probíhalo během Mao Ce-tungovy kulturní revoluce. Všem dětem se již od útlého věku každý den vtlačovalo do hlavy, že díky svému špatnému původu jsou velmi nízko na současném společenském žebříčku a učili je milovat jen Maa a revoluci. Pokud jste nesouhlasili nebo jste řekli něco jiného, tak vás potrestali – převychováním, abyste slepě věřili Mao Ce-tungovi. Tehdy jsme neměli žádnou svobodu myšlení.”

Přední čínský sociolog Sun Li-pching [tvrdí](#), že ačkoliv politická korektnost v Americe začala jako cesta k prosazování rovnosti, tak dnes se změnila v "okovy, které si Amerika dobrovolně nasadila."

Nejslavnější severokorejská uprchlice Yeonmi Park [řekla](#), že Spojené státy americké vždy považovala za zemi svobody projevu a myslela si to až do chvíle, kdy tam začala studovat na Kolumbijské univerzitě. Byla hned ze začátku šokována tím, co kolem sebe viděla – protizápadním sentimentem a vynucenou politickou korektností – a [napadlo ji](#), že "ani Severní Korea není tak šílená." "Myslela jsem si, že Amerika je jiná, ale viděla jsem tolik podobností se Severní Koreou, až jsem z toho začala mít strach."

Yeonmi Park se narodila v severokorejském Hjesanu u hranice s Čínou. Její rodiče se ve snaze uživit zapojili do obchodování na černém trhu. Její otec byl za prodej cukru a rýže na černém trhu poslán do pracovního tábora. Ze Severní Koreje uprchla Yeonmi Park se svými rodiči v roce 2007. Řekla, že vidět "indoktrinaci" v Americe je pro ni velmi smutné. A [podotkla](#): "Když jsem přišla na Kolumbijskou univerzitu, tak nejdříve ze všeho mě seznámili s tzv. 'bezpečným prostorem'. Řekli nám, že za všechny problémy mohou bílí muži." Diskuse na univerzitě jí připomínaly kastovní systém v Severní Koreji, kde jsou lidé klasifikováni podle svých předků. "Myslela jsem si, že Američany nenávidí pouze Severokorejci, ale ukázalo se, že v Americe žije spousta lidí, kteří ji nenávidí." V jejím rodném "socialistickém ráji", Severní Koreji, byli studenti zvyklí mlčet. Yeonmi Park k tomu poznamenala: "Moje matka mi řekla, že nejnebezpečnější věcí v mém těle je můj jazyk. Takže jsem věděla, jak nebezpečné bylo říkat v naší zemi nevhodné věci."

Profesorka chemie na Kalifornské univerzitě Anna Krylov, která se narodila v Sovětském svazu, [porovnála](#) ideologickou svěrací kazajku v Sovětském svazu se současnou politizací vědeckého a kulturního života ve Spojených státech takto:

"Dospěla jsem v relativně mírném období sovětské vlády, v éře po Stalinově smrti. Ideologie přesto stále prostupovala všemi aspekty života a přežití vyžadovalo přísné dodržování stranické linie a nadšené projevy ideologicky správného chování. Nevstoupit do Komsomolu (Komunistického svazu mládeže) by znamenalo kariérní sebevraždu – nečlenům bylo znemožněno vysokoškolské vzdělání. Otevřené praktikování víry by mohlo vést k ještě horším následkům, třeba až k uvěznění. Stejně následky by mohlo mít i čtení nesprávné knihy (Orwell, Solženicyn atd.). Člověku mohla způsobit potíže dokonce i knížka poezie, která nebyla na státem schváleném seznamu...."

"Této přísné ideologické kontrole neunikla ani věda. Západní vlivy byly považovány za nebezpečné. Učebnice a vědecké práce neúnavně zdůrazňovaly světoborné objevy a úspěchy ruské a sovětské vědy. Celé vědecké disciplíny byly prohlášeny za ideologicky nečisté, reakční a nepřátelské vůči vládě dělnické třídy a kauze světové revoluce. Jako 'buržoazní pavědy' byly označeny například genetika a kybernetika."

Vraťme se do 21. století. Píše se rok 2021. Studená válka je již jen vzdálenou vzpomínkou. "SSSR již není na mapě světa," [připomíná](#) Anna Krylov.

"Zjistila jsem však, že odkaz Sovětského svazu prožívám několik tisíc kilometrů na západ, jako bych žila v orwellovské zóně soumraku. Jsem svědkem stále silnějších pokusů podrobit vědu a vzdělávání ideologické kontrole a cenzuře. Stejně jako v sovětských dobách, je i dnes cenzura ospravedlňována všeobecným dobrem. Zatímco v roce 1950 ztělesňovala větší dobro světová revoluce, tak v roce 2021 je oním dobrem 'sociální spravedlnost'..."

“Bylo nám řečeno, že v zájmu budování lepšího světa a řešení společenských nerovností je naši odbornou literaturu potřeba očistit od jmen lidí, jejichž osobní chování neodpovídá vysokým standardům samozvaných nositelů nové pravdy. Řekli nám, že musíme přepsat naše osnovy a změnit způsob, jakým učíme a jak se vyjadřujeme....”

“Jako společnost stojíme před důležitou volbou. Můžeme podlehnout extrémně levicové ideologii a strávit zbytek svého života lovem přízraků a honěním čarodějnic, přepisováním historie, politizací vědy, predefinováním prvků jazyka a přeměnou technického vzdělávání (věda, technologie, inženýrství a matematika) ve frašku. Nebo můžeme prosazovat klíčový princip demokratické společnosti – svobodnou a necenzurovanou výměnu názorů – a pokračovat v našem hlavním poslání, v hledání pravdy, se zaměřením pozornosti na řešení skutečných, důležitých problémů lidstva.”

Je životně důležité naslouchat tomu, co říkají a píší lidé, kteří uprchli z represivních komunistických režimů. Zažili zastrašování, politickou propagandu, vymývání mozků na školách a univerzitách a intelektuální teror kvůli “špatné” knize, myšlence nebo slovu. Ti, kteří uprchli z komunistických rájů, dnes v americké demokracii vidí stejně nebezpečnou cenzuru a bezohledný totalitní útisk. Vědí lépe než my, jak velký význam má ve společnosti svoboda myšlení a jaké úsilí musíme na její obranu vynaložit.

Giulio Meotti je kulturní redaktor deníku Il Foglio, italský novinář a spisovatel.